

1 OCAK 2015 TÜRKİYE'NİN HALİ

Bir yılı daha geride bıraktık. Günler çabuk geçiyor, değil mi?

“Çabuk” belki iyi ifade edemiyor.

“Hızlı” desek daha mı doğru olur, acaba?

2014'te görüp, geçirdiğimiz olaylar ancak hızla geçtikleri zaman bir yıla sığabilirdi, sığdı da...

Önce Türkiye'nin ekonomik durumuna bakalım.

İki görüş var.

Türkiye'nin ekonomik durumu kötü.

Türkiye'nin ekonomik durumu iyi.

“Türkiye eşitsizlikte dünya rekoru kırdı.

AB ölçütlerine göre Türkiye'de 2012'de nüfusun yüzde 56.6'sı şiddetli maddi yoksunluk içinde yaşarken nüfusun en zengin yüzde 1'lik kesimi son 10 yılda ülke servetinden aldığı payı yüzde 43 artırdı. AKP döneminde servetine servet katan yüzde 1'lik zengin kesim, servetin yüzde 54.3'üne sahip.

Nüfusun yarısından fazlası yoksun.

Asgari ücretli milli gelirden payını alamıyor.”

Daha uzatmayalım.

Bunları saygın bir gazetemizin ekonomi sayfasından aldım.

Türkiye'de ekonominin hiç de iyi olmadığı anlatılıyor değil mi?

Bir de iyimser görüşte olanlar var.

Hükümet gibi, AKP gibi...

Bunlara göre birçok ülke kriz geçirdiği halde Türkiye kalkınmaya devam ediyor.

Yatırımlar birbiri ardına geliyor.

Enflasyon düşürüldü.

Devlet yoksullara yardım elini de uzatıyor.

Kadınların lehine kararlar alınıyor.

76 milyonun durumu eski yıllara göre iyi.

Zaten böyle olmasa AKP 9 seçimi kazanabilir miydi?

Hükümetin aldığı oy yüzde 50 sayılır. Bu da halkın ekonomik durumundan memnun olduğunu gösterir.

Türkiye'de siyasi durum da karışık.

“Ne istediler de vermedik” sözü tarihe geçti.

Bunu Tayyip Erdoğan cemaatçiler için söylemişti! Sonra aynı Erdoğan

“Aldatılmışız, biz de yanıldık” da dedi.

Yani bütün bir yıl hükümetle cemaatçilerin kavgasıyla geçti sayılabilir.

Yıllarca AKP hükümetiyle koalisyon kuran cemaatçiler artık “paralel devlet” kurmakla “darbe” hazırlığında olmakla suçlanıyordu. 2014'ün son günleri bunların bir kısmının yakalanmasıyla kapandı.

“Çözüm süreci” de geçtiğimiz yıl 76 milyonun sık sık duyduğu ve öğrendiği bir tabir oldu.

PKK ile müzakerenin kapsadığı zamana “çözüm süreci” deniyordu.

İki senedir Güneydoğu'da kan akıyordu.

Artık gençler ölmüyordu. Bunun devamını sağlamak, 30 yıldır süren bu iç savaşa artık son vermek lazımdı.

İşte bunun için çözüm sürecinin başarıyla sonuçlanması gerekiyordu.

Bütün sabotajlara rağmen, bütün provokasyona rağmen çözüm sürecini hâlâ yaşıyoruz.

Ve bu sürecin olumlu bir şekilde sonuçlanmasını bekliyoruz.

2014'te başbakanımız cumhurbaşkanı oldu. Erdoğan Cumhurbaşkanı oldu ama eskisi gibi günleri konuşmayla ve cevaplarla geçiyor. 19 Ocak'ta kabineye de başkanlık edecek. "O başkanlığı anayasa değişmeden de yapar" diyorduk, doğru çıktı. Başkan gibi hareket ediyor. Ahmet Davutođlu'nu da niye seçtiği böylece artık anlaşıldı.

Türkiye'de yılın resimleri ise bence iki idi. Yırtık lastik ayakkabılı adam ve soğukta ellerini otobüsün egzozunda ısıtmaya çalışan küçük kız.

İkisi de sanki birçok insanımızın sembolleriydi.

Belki de birçoğumuzun farkında bile olamadığımız Türkiye'deki başka bir dünyayı gözlerimizin önüne seriyorlardı.

Bu iki resim geçtiğimiz yıla damgasını vurdu diyebiliriz.

Zaten uzun süre konuşulmaları da bunu göstermiyor mu?

Recep Gökçe; Ermenek'te ölen madenci Tezcan Gökçe'nin babası.

ANLAYANA SİVRİSİNEK SAZ...

* Herkes hedefti.

Kime?

* Halk felaketle boğuşuyor, başbakan golf oynuyor.

Türkiye'de değil.

* Vicdanlarını dinlesinler.

Olmayan dinlenir mi?

* Görevliye "Kedi besleme" uyarısı.

Başka işiniz yok mu?

* Silüet bozuldu.

Düzeltecekler uyuyor mu?

* Üvey babasına "anne" diyebilir.

Anlayan beri gelsin.

* Karanlık ele dikkat.

Karanlıkta karanlık el zaten görünmez.

* Cinayetleri itiraflar çözecek.

Böylesini babam da çözer.